

Arrest

nr. 301 910 van 20 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 28 juni 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste en tweede verzoeker verklaren de Albanese nationaliteit te hebben en respectievelijk te zijn geboren op 13 augustus 2011 en 7 september 2013.

1.2. Verzoekers' moeder dient op 18 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tevens in verzoekers' naam als vergezellende minderjarigen werd ingediend.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 maart 2022 een beslissing, waarbij het verzoek van verzoekers' moeder kennelijk ongegrond wordt verklaard. Het tegen deze beslissing ingediende beroep bij de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd bij arrest met nummer X van 19 januari 2023 verworpen.

1.4. Verzoekers dienen op 15 februari 2023 zelf, als begeleide minderjarige vreemdelingen, een verzoek om internationale bescherming in.

1.5. Verzoekers worden op 15 mei 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.6. De commissaris-generaal - neemt op 13 juni 2023 ten aanzien van beide verzoekers beslissingen houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). De beslissing, gericht tegen T.B. en die de eerste bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je hebt de Albanese nationaliteit en bent etnisch Albanees. Je werd geboren op 13 augustus 2011 en bent aldus minderjarig. Je ouders zijn H., E. (O.V. [...]) en L. T. Op 18 november 2021 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in in België dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je moeder verklaarde het volgende. Begin 2007 trok ze in bij haar toenmalige partner en jouw vader, L. T., en zijn familie. Op 10 maart 2007 schoot hij na een ruzie de dag ervoor R. M. dood. Hij werd gearresteerd en initieel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 25 jaar, die later verminderd werd naar 10 jaar. Je vader gaf je moeder de schuld dat hij het slachtoffer om het leven had gebracht. Je moeder mocht het huis niet verlaten of gaan werken. Enkel met haar schoonfamilie kreeg ze de toestemming om je vader in de gevangenis te bezoeken. Je moeder bleef in het huis van haar schoonfamilie wonen en in 2009 trouwde ze met jouw vader. Jij werd in 2011 geboren en je broer L. T. (O.V. [...]) in 2013. Je vader kreeg ook toestemming om verschillende keren de gevangenis te verlaten voor een familiebezoek, maar tijdens dergelijke bezoeken keek hij niet naar jullie om. Uiteindelijk werd je vader vervoegd vrijgelaten na zeven jaar gevangenschap in maart 2014. Na zijn vrijlating begon jouw vader je moeder fysiek gewelddadig te behandelen. Hij was een alcohol- en druggebruiker en werkte niet. Je moeder mocht nog steeds het huis niet verlaten of gaan werken. Ook jullie als kinderen werden niet gespaard van het geweld. Je moeder had heel veel angst omdat je vader dreigde met het leven van haar ouders als zij het huis zou verlaten. In november 2016 durfde je moeder de stap te zetten om het huis te verlaten op een moment dat niemand thuis was, naar de politie te gaan en een beschermingsbevel te vragen. Ze vertelde over het gewelddadige gedrag van je vader en de bedreigingen. Haar verklaringen werden door de behandelende politieagent genoteerd. Een week later werd haar een beschermingsbevel met de post toegestuurd. Je vader moest een afstand van 100 meter bewaren en mocht haar niet meer slaan, verwonden of bedreigen. Het bevel was geldig voor één jaar. Je vader bleef het recht behouden om onder één dak met je moeder te wonen, waardoor in de praktijk dit beschermingsbevel voor haar geen waarde had. Je vader reageerde geïrriteerd toen hij vernam van het beschermingsbevel en zijn gedrag verergerde nog. In mei 2018 besloot je moeder dat de situatie zo niet verder kon en ze stapte opnieuw naar de politie om hulp te vragen. Er werd een kopie van haar identiteitskaart genomen en ze zou op de hoogte worden gehouden. Ze hoorde hier nadien niets meer van. Vanop het politiekantoor ging je moeder rechtstreeks met jou en je broer naar het huis van haar ouders in Thumanë. Ze wilde niet langer met haar man in hetzelfde huis wonen. Je vader kende het adres van je grootouders en zodra hij wist dat ze naar daar verhuisd was, kwam hij geregeld langs om ruzie te maken en te eisen dat ze terug bij hem kwam wonen. Je grootvader zorgde ervoor dat hij tussen hen instond zodat je vader je moeder niet kon slaan. Je grootvader dreigde ermee de politie te bellen als je vader niet zou vertrekken, waarna hij uiteindelijk vertrok. Enkele maanden na jullie verhuis naar Thumanë ontving je moeder een anonieme telefoon waarin gezegd werd dat haar kinderen zouden boeten voor wat hun vader had gedaan. Ze linkte deze boodschap meteen aan de moord die je vader gepleegd had en vermoedt dat het de familie van het slachtoffer is dat haar kinderen bedreigde. Je moeder meent dat jullie aldus in een bloedwraak verwickeld zijn. De volgende dag stapte ze naar de politie in Fushë Krujë om deze bedreigingen te melden. Haar verklaringen werden genoteerd, haar telefoon werd bekeken en er werd een onderzoek gestart. Een tijdje later ontving ze een tweede dreigetelefoon met dezelfde boodschap. Ze ging naar de politie om te vragen naar de stand van zaken in het onderzoek. Ze kreeg te horen dat het onderzoek nog bezig was, maar meer tijd in beslag nam omdat het om anonieme telefoons ging. Je moeder werd in totaal vier à vijf keer opgebeld, de laatste telefoon vond plaats in september 2019. Nadien veranderde ze van simkaart en gsm. Eind november 2019 vond er een zware aardbeving plaats in Thumanë waarbij het huis van je grootouders beschadigd raakte. Via een nonkel kon je moeder een huurhuis vinden in Tirana waar jullie (je moeder, jij, je broer en je grootouders) naartoe verhuisden. Je

moeder startte in december 2019 de echtscheidingsprocedure. Bij de registratie van haar aanvraag werd haar een pro deo advocaat toegewezen. Er vond een psychologisch onderzoek plaats, waarbij de psycholoog gesprekken had met jou, je broer en je moeder. Er vonden een aantal zittingen plaats, waar je vader nooit kwam opdagen. Ondertussen vond je moeder in juni 2020 werk in een bakkerij in Tirana, waardoor ze wat geld kon sparen. In maart 2021 werd de echtscheiding definitief uitgesproken. Het hoederecht over jou en je broer werd aan je moeder toegewezen. Nu dat de scheiding was afgerond wilde je moeder niet langer in Albanië blijven. Ze regelde paspoorten voor jullie alle drie. Op 8 november 2021 verlieten jullie Albanië en reisden jullie via Italië, waar jullie kort de zus van je moeder bezochten, naar België. Je moeder vreest bij terugkeer voor de jullie veiligheid omwille van de anonieme bedreigingen die ze ontvangen heeft. Het verzoek van je moeder werd op 30 maart 2022 kennelijk ongegrond verklaard, omdat de dreig telefoons van 2019 geenszins beschouwd konden worden als haar directe vluchtaanleiding en niet toelieten te gewagen van een actueel risico, en ook de problemen met je vader, van wie ze sinds het aanvragen van de echtscheiding in december 2019 niets meer hoorde, niet als haar rechtstreekse vluchtaanleiding konden worden beschouwd. Bovendien bleek uit niets dat, indien zij alsnog problemen zou kennen met je vader of in het kader van een bloedwraak, zij geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Haar beroep tegen deze beslissing werd op 19 januari 2023 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wegens het laattijdig indienen van het beroep. De beslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 15 februari 2023 dienden jij en je broer elk een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Je verklaarde dat het in België veiliger is dan in Albanië, omdat je papa jullie zou komen bedreigen en jullie zou slaan als je zou terugkeren naar Albanië. Je moeder legde je paspoort en een medisch document van je vader neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 18 november 2021, waarvoor de beslissing definitief is. Je moeder verklaarde dat jullie slachtoffer werden van huiselijk geweld door je vader. Daarnaast haalde ze aan te vrezen dat jij en je broer betrokken zouden kunnen raken in een bloedwraak. Zelf verwees je eveneens naar de problemen met je vader (CGVS, p. 3).

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het medisch document van je vader heeft geen invloed op deze beslissing. Je paspoort bevestigt slechts je identiteit, die hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

De beslissing, gericht tegen T.L. en die de tweede bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je hebt de Albanese nationaliteit en bent etnisch Albanees. Je werd geboren op 7 september 2013 en bent aldus minderjarig. Je ouders zijn H., E. (O.V[...]]) en L. T. Op 18 november 2021 diende je moeder een verzoek om internationale bescherming in in België dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je moeder verklaarde het volgende. Begin 2007 trok ze in bij haar toenmalige partner en jouw vader, L. T., en zijn familie. Op 10 maart 2007 schoot hij na een ruzie de dag ervoor R. M. dood. Hij werd gearresteerd en initieel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 25 jaar, die later verminderd werd naar 10 jaar. Je vader gaf je moeder de schuld dat hij het slachtoffer om het leven had gebracht. Je moeder mocht het huis niet verlaten of gaan werken. Enkel met haar schoonfamilie kreeg ze de toestemming om je vader in de gevangenis te bezoeken. Je moeder bleef in het huis van haar schoonfamilie wonen en in 2009 trouwde ze met jouw vader. Jij werd in 2013 geboren en je broer B. T. (O.V. [...]) in 2011. Je vader kreeg ook toestemming om verschillende keren de gevangenis te verlaten voor een familiebezoek, maar tijdens dergelijke bezoeken keek hij niet naar jullie om. Uiteindelijk werd je vader vervoegd vrijgelaten na zeven jaar gevangenschap in maart 2014. Na zijn vrijlating begon jouw vader je moeder fysiek gewelddadig te behandelen. Hij was een alcohol- en druggebruiker en werkte niet. Je moeder mocht nog steeds het huis niet verlaten of gaan werken. Ook jullie als kinderen werden niet gespaard van het geweld. Je moeder had heel veel angst omdat je vader dreigde met het leven van haar ouders als zij het huis zou verlaten. In november 2016 durfde je moeder de stap te zetten om het huis te verlaten op een moment dat niemand thuis was, naar de politie te gaan en een beschermingsbevel te vragen. Ze vertelde over het gewelddadige gedrag van je vader en de bedreigingen. Haar verklaringen werden door de behandelende politieagent genoteerd. Een week later werd haar een beschermingsbevel met de post toegestuurd. Je vader moest een afstand van 100 meter bewaren en mocht haar niet meer slaan, verwonden of bedreigen. Het bevel was geldig voor één jaar. Je vader bleef het recht behouden om onder één dak met je moeder te wonen, waardoor in de praktijk dit beschermingsbevel voor haar geen waarde had. Je vader reageerde geïrriteerd toen hij vernam van het beschermingsbevel en zijn gedrag verergerde nog. In mei 2018 besloot je moeder dat de situatie zo niet verder kon en ze stapte opnieuw naar de politie om hulp te vragen. Er werd een kopie van haar identiteitskaart genomen en ze zou op de hoogte worden gehouden. Ze hoorde hier nadien niets meer van. Vanop het politiekantoor ging je moeder rechtstreeks met jou en je broer naar het huis van haar ouders in Thumanë. Ze wilde niet langer met haar man in hetzelfde huis wonen. Je vader kende het adres van je grootouders en zodra hij wist dat ze naar daar verhuisd was, kwam hij geregeld langs om ruzie te maken en te eisen dat ze terug bij hem kwam wonen. Je grootvader zorgde ervoor dat hij tussen hen instond zodat je vader je moeder niet kon slaan. Je grootvader dreigde ermee de politie te bellen als je vader niet zou vertrekken, waarna hij uiteindelijk vertrok. Enkele maanden na jullie verhuis naar Thumanë ontving je moeder een anonieme telefoon waarin gezegd werd dat haar kinderen zouden boeten voor wat hun vader had gedaan. Ze linkte deze boodschap meteen aan de moord die je vader gepleegd had en vermoedt dat het de familie van het slachtoffer is dat haar kinderen bedreigde. Je moeder meent dat jullie aldus in een bloedwraak verwickeld zijn. De volgende dag stapte ze naar de politie in Fushë Krujë om deze bedreigingen te melden. Haar verklaringen werden genoteerd, haar telefoon werd bekeken en er werd een onderzoek gestart. Een tijdje later ontving ze een tweede dreigetelefoon met dezelfde boodschap. Ze ging naar de politie om te vragen naar de stand van zaken in het onderzoek. Ze kreeg te horen dat het onderzoek nog bezig was, maar meer tijd in beslag nam omdat het om anonieme telefoons ging. Je moeder werd in totaal vier à vijf keer opgebeld, de laatste telefoon vond plaats in september 2019. Nadien veranderde ze van simkaart en gsm. Eind november 2019 vond er een zware aardbeving plaats in Thumanë waarbij het huis van je grootouders beschadigd raakte. Via een nonkel kon je moeder een huurhuis vinden in Tirana waar jullie (je moeder, jij, je broer en je grootouders) naartoe verhuisden. Je moeder startte in december 2019 de echtscheidingsprocedure. Bij de registratie van haar aanvraag werd haar een pro deo advocaat toegewezen. Er vond een psychologisch onderzoek plaats, waarbij de psycholoog gesprekken had met jou, je broer en je moeder. Er vonden een aantal zittingen plaats,

waar je vader nooit kwam opdagen. Ondertussen vond je moeder in juni 2020 werk in een bakkerij in Tirana, waardoor ze wat geld kon sparen. In maart 2021 werd de echtscheiding definitief uitgesproken. Het hoederecht over jou en je broer werd aan je moeder toegewezen. Nu dat de scheiding was afgerond wilde je moeder niet langer in Albanië blijven. Ze regelde paspoorten voor jullie alle drie. Op 8 november 2021 verlieten jullie Albanië en reisden jullie via Italië, waar jullie kort de zus van je moeder bezochten, naar België. Je moeder vreest bij terugkeer voor de jullie veiligheid omwille van de anonieme bedreigingen die ze ontvangen heeft. Het verzoek van je moeder werd op 30 maart 2022 kennelijk ongegrond verklaard, omdat de dreigtelefoons van 2019 geenszins beschouwd konden worden als haar directe vluchtaanleiding en niet toelieten te gewagen van een actueel risico, en ook de problemen met je vader, van wie ze sinds het aanvragen van de echtscheiding in december 2019 niets meer hoorde, niet als haar rechtstreekse vluchtaanleiding konden worden beschouwd. Bovendien bleek uit niets dat, indien zij alsnog problemen zou kennen met je vader of in het kader van een bloedwraak, zij geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Haar beroep tegen deze beslissing werd op 19 januari 2023 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wegens het laattijdig indienen van het beroep. De beslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 15 februari 2023 dienden jij en je broer elk een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Je verklaarde dat je papa gewelddadig was, dat hij klappen gaf aan jou en je broer en je moeder, en je moeder met een mes bedreigde. Hij zei tegen je broer dat hij iemand zou moeten vermoorden als hij groot is. Je legde je paspoort neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Aangaande je verklaring dat je dromen hebt waarin je papa voorkomt en die je bang maken (CGVS, p. 3), wordt opgemerkt dat dit er geenszins op wijst dat je er niet toe in staat zou zijn verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 18 november 2021, waarvoor de beslissing definitief is. Je moeder verklaarde dat jullie slachtoffer werden van huiselijk geweld door je vader. Daarnaast haalde ze aan te vrezen dat jij en je broer betrokken zouden kunnen raken in een bloedwraak. Zelf verwees je eveneens naar de problemen met je vader, alsook naar het gegeven dat er van jou of je broer zou kunnen worden verwacht dat je iemand zou doden (CGVS, p. 3-4).

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Je paspoort bevestigt slechts je identiteit, die hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in twee middelen een schending aan van de artikelen 48/3 en 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht.

Zij verstrekken volgende toelichting bij hun twee middelen:

“2.3.1. Eerste middel: schending van art. 57/6 § 3, 6° Vreemdelingenwet iuo. de materiële motiveringsplicht (art. 62 Vreemdelingenwet) iuo. de zorgvuldigheidsplicht

6.

Artikel 57/6 § 3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

De in het eerste lid, 2°, 3°, 4° en 6°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

7.

De bestreden beslissing is een beslissing ex art. 57/6 § 3, 6 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig art. 57/6 § 3 van de Vreemdelingenwet beschikt verwerende partij derhalve over een termijn van 15 werkdagen om een beslissing te nemen.

In casu werd de beslissing pas genomen ca. 3 maanden na overdracht aan het CGVS. Immers werd het dossier overgedragen aan het CGVS op 23 maart 2023 terwijl de beslissing pas werd genomen op 20 juni 2023.

Aangezien de wet uitdrukkelijk voorschrijft dat de beslissing binnen de 15 dagen dient genomen te worden binnen de 15 werkdagen, verliest de Commissaris-Generaal deze mogelijkheid c.q. bevoegdheid om een beslissing van niet-ontvankelijkheid te nemen.

8.

Aangezien art. 39/ 57 Vreemdelingenwet voorziet in een verkorte beroepstermijn van 10 dagen hebben verzoekers een belang bij het invoeren van het middel zodat zij zelf ook zouden kunnen beschikken over de normale beroepstermijn van 30 dagen (cfr. art. 39/ 57 Vreemdelingenwet).

De niet-eerbiediging van de door de wet opgelegde termijn betreft een schending van een substantiële vormvereiste dewelke aanleiding dient te geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.3.2. Ondergeschikt: schending van art. 48/3 Vreemdelingenwet

9.

Ondergeschikt verwijzen verzoekers naar de door hun afgelegde verklaringen. Uit hun verklaringen blijkt dat zij een gegronde vrees hebben bij terugkeer. Zij dreigen immers bloot gesteld te worden aan de represailles en geweldplegingen van hun vader terwijl de Albanese autoriteiten niet bij machte zijn een passende bescherming te bieden tegen de bedreigingen en agressies van hun vader.”

3. De beoordeling

3.1. Verzoekers verwijten de commissaris-generaal vooreerst dat, ondanks dat de termijn van vijftien werkdagen om een beslissing te nemen, zoals voorzien in artikel 57/6, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, werd overschreden, toch werd besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Volgens verzoekers mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus niet langer worden besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun als minderjarige ingediend verzoek om internationale bescherming.

Verzoekers kunnen in dit betoog niet worden gevolgd. De Raad wijst er in dit kader op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden en/of wanneer de commissaris-generaal niet uiteenzet waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd. Het overschrijden van de voorgeschreven termijn heeft louter tot gevolg dat de in artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet vermelde beroepstermijn *in casu* geen tien dagen, doch dertig dagen betreft. Het brengt echter geen bevoegdheidsverlies met zich mee en verzoekers kunnen dan ook niet worden gevolgd in hun stelling dat het overschrijden van voormelde termijn impliceert dat de commissaris-generaal niet langer bevoegd/gemachtigd zou zijn om een verzoek om internationale bescherming als niet-ontvankelijk te beschouwen.

3.2. Verzoekers, dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 13 juni 2023, getiteld “*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*”, waarbij hun verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.*” De moeder van verzoekers diende zelf een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd geweigerd, hetgeen bevestigd werd bij arrest nr. 283 618 van 19 januari 2023. Deze beslissing en beoordeling zijn definitief.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

3.4. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekers hun verzoek om internationale bescherming steunen op dezelfde gronden die hun moeder reeds aanhaalde ter staving van haar eigen verzoek om internationale bescherming, en waarvoor, zoals is gebleken, de beslissing nu definitief is. Meer bepaald vrezen verzoekers bij terugkeer slachtoffer te worden van huiselijk geweld. Tweede

verzoeker haalde ook aan dat er van hem of zijn broer zou kunnen worden verwacht dat ze iemand vermoorden (zie NPO, p. 3-4).

3.5. In de bestreden beslissingen wordt terecht gesteld dat verzoekers verklaringen over het huiselijk geweld en dat tweede verzoeker verplicht zou worden iemand te doden volledig in het verlengde liggen van de feiten die hun moeder in het kader van haar eigen beschermingsverzoek aanhaalde over de geweldplegingen door hun vader en over de bloedwraak waar ze vreest dat haar zonen in verwickeld kunnen raken.

3.6. De door verzoekers afgelegde verklaringen in het kader van onderhavige beschermingsverzoeken zijn, zoals de commissaris-generaal terecht aanstipt, niet van die aard om de beoordeling die door de commissaris-generaal en door de Raad in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder is gemaakt en die definitief geworden is, op te heffen. De Raad onderstreept dat het huidig beroep tegen de beslissingen “*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*” – welk beroep verzoekers instelden omdat zij van mening waren dat er in hun hoofde eigen feiten aanwezig zijn die een afzonderlijk verzoek van hun moeder rechtvaardigen – niet kan worden aangewend om de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in hoofde van hun moeder te laten beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing over het verzoek van hun moeder niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten, als vaststaand moeten worden beschouwd.

3.7. Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekers geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers en dienen de beroepen te worden verworpen.

3.8. Omtrent de formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wijst de Raad erop dat deze plicht tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen. Bijgevolg is het doel van de formele *motiveringsplicht in casu* bereikt.

3.9. De Raad herhaalt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De aangevoerde schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het commissariaat-generaal werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen verzoekers de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, zij konden nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij hebben zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in de door hen gekozen Albanese taal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

3.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeksters hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES